

цѣлия народъ, който посрѣщналъ това съ вѣсторгъ.

Наскоро Фридрихъ получилъ по голѣма свобода въ живота. Въ това

време у него се развила особена страсть къмъ селското стопанство и добилъ добри практически познания по него.

§ 5.

Примирение (1731—1733).

На 20 ноемврий сжщата 1731 година принцеса Фридерика-Вилхелмина встѣпила въ бракъ съ наслѣдния Байрейтски принцъ. Краля билъ толкова доволенъ и щастливъ отъ това, че веднага пусналъ Фридриха на свобода. На четвъртия день отъ свадбата, въ време на единъ голѣмъ свадбенъ балъ въ двореца, ненадѣйно въ залата влѣзълъ Фридрихъ, скромно облѣченъ и сжщо скромно застаналъ при вратата, между слугитѣ. Радостта и вѣсторга на кралицата, на принцеса Фридерика-Вилхелмина и на цѣлото семейство били неописуеми, а благодарността имъ къмъ краля трогнали послѣдния до расплакване.

Тѣй, най послѣ, се прѣкратили скръбнитѣ недоразумѣния между бащата и сина, краля и наслѣдника му, и страданията на едина и на другия и на всички членове отъ кралското семейство, и между тѣхъ се въдворило съгласие. Отъ тогава Фридрихъ постепенно почналъ да получава особенни знаци на довѣрие и расположение отъ краля и важни назначения и поржчения. На 30 ноемврий 1731 г. той билъ назначенъ шефъ на единъ отъ пѣхотнитѣ полкове въ армията, прѣз зимата краля му възложилъ да прѣглѣда стѣкленнитѣ и други заводи и фабрики, а въ февруарий 1732 г. билъ назначенъ командиръ на единъ отъ полковетѣ на кралската гвардия, като му опрѣдѣлили заедно съ полка по-

стоянно квартироване въ града Руппинъ, на 9 мили (63 версти) отъ Берлинъ.

Доброто съгласие между краля и Фридриха се въстановило напълно, и, за да го затвърди и обезпечи, краля взелъ да мисли за оженването на Фридриха. По влиянието на австрийската партия, той съ удоволствие спрѣлъ избора си върху принцеса Елисавета-Христина Брауншвейгъ-Волфенбютелъ-Бевеернска, племянница на австрийската императрица. Въ мартъ 1732 г. тя съ цѣлото си семейство дошла въ Берлинъ и била згодена съ Фридриха, който я харесалъ по красотата, скромността, кротостта и тънкия и образования ѝ умъ. Но свадбата била отложена до 1733 г. и Фридрихъ наскоро се върналъ при полка си въ Руппинъ. Въ туй време доходитѣ му били още много ограничени, а расходитѣ за полка (особенно по вербуване на едри войници) значителни, и той влѣзълъ въ дългове. Но австрийската партия, съ лични цѣли, за да прѣлъсти и Фридриха, и сестра му, която тѣй сжщо имала малко доходи, подъ тънка и благовидна причина имъ прѣдложила «спомогателни сумми», които отпослѣ незабѣлъзано се обърнали въ ежегодни пенсии, и всячко това ставало скришно отъ краля. Обаче хитритѣ дѣйствия на австрийската партия не достигнали цѣльта си и всичкитѣ ѝ интриги останали безуспѣшни.